

Omraam Mikhaël Aïvanhov

MOARTEA ȘI VIAȚA DE DINCOLO

Conform tradiției hindoo-îndoneziane, viața umană în cadrul corpului fizic este doar o etapă dintr-o viață spirituală. Conform acestei teorii, există o altă viață, una spirituală, care se desfășoară într-un alt corp, numit "spirit". Această viață spirituală nu este durată în ce-

EDITURA PROSVETA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL

Moartea și viața de dincolo / Omraam Mikhaël

Aïvanhov. - București : Prosveta, 2017

ISBN 978-606-8184-08-1

2

© 2017, Editura Prosveta srl, Romania, Ediția a 2-a
în limba română, ISBN 978-606-8184-08-1

© 1995 by Prosveta S.A. – B.P.12 – 83601 Fréjus (Franța)
Edition originale: ISBN 2-85566-394-6

PROSVETA

ARTICLES

Istoricul Lăsău își propune să demonstreze că într-o lume în care există multă rău și suferință, există și multă binețe și suferință. El spune că lumea este într-o stare de sărăcie spirituală și că trebuie să se schimbe mentalitatea omului. El spune că lumea este într-o stare de sărăcie spirituală și că trebuie să se schimbe mentalitatea omului.

I

Pentru Știința Inițiatrică, ființa umană este o reflectare, o imagine a universului și, asemenea universului, ea este alcătuită din niște regiuni, din niște „corpuri” diferite. Știința oficială nu a admis încă această realitate, și de aici provin multe erori, mai ales în medicină și psihologie.

Conform tradiției lor, hindușii împart ființa umană în şapte corpuri, clasificare acceptată de majoritatea spiritualiștilor.* Corpul cel mai material și singurul vizibil pentru noi este corpul fizic, dar mai există alte șase corpuri compuse dintr-o materie din ce în ce

* A se vedea capitolul III din „Viața psihică: elemente și structuri” (Colecția Izvor nr 222).

mai subtilă: corpurile eteric, astral, mental, cauzal, budic și atmic. În realitate, corpul eteric face parte încă din corpul fizic și el există sub forma a patru stări numite eter chimic, eter vital, eter lumină și eter reflector. De aceea putem împărți corpul fizic în șapte: stăriile solidă, lichidă, gazoasă și cele patru stări eterice. Celelalte corpuri pot fi și ele divizate în șapte: astfel, în astral există trei regiuni inferioare și patru regiuni superioare, iar în aceste regiuni superioare trăiesc îngeri.

Ce este un înger? Un înger este o creatură nemuritoare alcătuită dintr-o materie atât de pură, atât de subtilă, încât nimic rău sau întunecat nu o poate atinge. El trăiește în lumină, într-o seninătate absolută și el cunoaște totul, mai puțin suferința. Fiindcă suferința are mereu la origine mișcările naturii inferioare ce provoacă chinuri și dezordini. Un înger nu poate cunoaște aceste suferințe pentru că el este de o puritate absolută. Nu există îngeri în planul fizic, îi întâlnim doar începând cu regiunile superioare ale planului astral.

La limita dintre planul astral inferior și planul astral superior se află o zonă intermedieră, locuită de niște ființe care se perfecționează, care îintrerup legăturile cu regiunile inferioare; dar, ele pot fi încă frământate de influențele nefaste ale planului astral inferior și ale planului fizic. Corpul astral este în același timp o lume a suferinței și a bucuriei; a bucuriei, când omul a reușit să își purifice și să își rafineze dorințele, și a suferinței, când el trăiește la un nivel foarte jos, copleșit de dorințe arzătoare și pasiuni.

În momentul morții, omul se desprinde de corpul său fizic, dar nu este suficient ca el să se elibereze imediat. Putem spune că el este și mai expus suferințelor decât atunci când trăia pe pământ. De fapt, în timpul vieții noastre pământene, corpul nostru fizic este o carapace, o armură ce ne împiedică să simțim realitatea lumii psihice; dar, când ne eliberăm de corpul fizic prin moarte și ne regăsim în astral fără apărare, riscăm să suferim mult și să fim foarte nefericiți.

Infernul nu este nimic altceva decât o stare de conștiință trăită foarte intens în planul astral. Numai dacă ne purificăm prin suferință o putem, în sfârșit, depăși. Toți cei care s-au cufundat complet într-o viață dezmațată, de nedreptăți, de răutăți, de cruzimi și care au reușit să scape de justiția umană, atunci când mor se confruntă în planul astral cu tot răul ce l-au pricinuit; ei nu-și mai pot găsi nicăieri un refugiu, fiindcă ei nu mai posedă corpul fizic să îi ocrotescă și să îi împietrească; ei trăiesc aceleași suferințe ce le-au provocat altor ființe atunci când se aflau pe pământ.

Fără îndoială, ați trăit niște coșmaruri în viață, și ați remarcat că, de cele mai multe ori, aceste coșmaruri se întrerupeau dintr-o dată, fiindcă vă trezeați brusc, mulțumiți să vă regăsiți la adăpost în corpul vostru fizic, spunându-vă: „Din fericire, nu a fost decât un vis!” De ce această trezire bruscă? Deoarece, în subconștient voi ști că, pentru a vă apăra de niște ființe sau forțe ostile din planul astral, trebuie să vă reîntoarceți în corpul vostru

fizic, care este ca o fortăreață unde vă puteți adăposti. Dacă rămâneți în planul astral, vă veți afla în continuare la dispoziția unor dușmani. Voi părăsiți, însă, acest plan, pătrundeți în corpul vostru fizic care este gros, solid, și scăpați de ei. Este exact ca, fiind urmăriți pe stradă, vă refugiați într-o casă: acolo, nici cuțitele, nici gloanțele nu vă pot atinge.

Aceeași lege există în toate domeniile. De asemenea, se poate întâmpla ca, în timpul meditațiilor lor, anumite persoane să se dedubleză și să fie atrase în regiunile periculoase ale planului astral unde ele pot, deopotrivă, să fie urmărite, amenințate. Primul lucru ce îl au de făcut este să reintre în corpul lor fizic pentru a se adăposti.

Corpul fizic este o fortăreață bună, dar când îl părăsim în clipa morții, dacă am încălcat legile iubirii, ale înțelepciunii și adevărului, suntem siliți să plătim în planul astral pentru toate aceste greșeli. Acestea nu sunt niște invenții: cei mai Mari Maeștri ai omenirii au spus-o mereu, niște mari artiști, pictori, poeți au reprezentat această lume în ope-

rele lor, iar unele persoane, aflate în moarte clinică timp de trei sau patru zile, au revenit apoi la viață și au povestit ce au văzut în planul astral. Cerul permite astfel, din când în când, câtorva persoane să trăiască această experiență pentru a-i cuminți pe oameni, reamintindu-le anumite adevăruri.

Așadar, după moarte, omul trebuie să suporte în planul astral tot răul ce l-a pricinuit altora, suferind pentru toate legile ce le-a încălcăt. Aceasta nu înseamnă că Inteligența Cosmică vrea să se răzbune sau să îl pedepsească; ea dorește numai ca omul să devină perfect conștient de tot ce a făcut pe pământ, pentru că, deseori, el a făcut să sufere anumite ființe, fără măcar să-și dea seama, iar această necunoaștere este inacceptabilă, ea îl împiedică să evolueze. Astfel, Inteligența Cosmică ne determină să trăim suferințele ce le-am provocat altora, ca să ne dăm mai bine seama de ceea ce am făcut și să ne putem îndrepta. Timpul ce îl avem de suportat depinde de gravitatea greșelilor noastre. Cei care nu au comis mari crime trec repede peste

această etapă, în timp ce alții vor suferi ani de zile.

După ce omul și-a plătit toate datoriile, el pătrunde în prima regiune a planului astral superior unde trăiește în fericire, încântare, din cauza bucuriilor ce le-a oferit celorlalți pe pământ. Tot ce el a făcut bun pentru ei: să îi ajute, să îi încurajeze, să le dea speranță, să trezească în ei credința sau iubirea, el trebuie să trăiască și în astral, amplificat la infinit. Numai în acel moment el își dă seama de ceea ce a făcut pe pământ. Fiindcă se întâmplă ca, anumite ființe foarte evolute să facă bine fără să știe vreodată pe câte persoane le-au făcut ferice, câtor oameni le-au adus bucurie, viață; ele o fac în mod instinctiv, fără să se gândească la aceasta. Dar, Inteligența Cosmică vrea ca totul să fie cunoscut. Astfel, după moartea lor, acești binefăcători inconștienți văd, înțeleg, simt tot binele ce l-au putut face și ei rămân uimiți.

Apoi, ei urcă și mai sus, în regiunile planului mental superior, ale planului cauzal, iar toate bogățiile, comorile înțelepciunii le

sunt oferite, toate misterele universului le sunt dezvăluite, întreaga frumusețe a regiunilor celeste le este arătată. În continuare, ei urcă cât pot de sus în planul budic, iar acolo, uniți cu Sufletul Universal, vor trăi o viață de fericire de nedescris. După aceasta, ceea ce se petrece în planul atmic nu poate fi exprimat în cuvinte: este fuziunea completă cu Creatorul...

Când omul trebuie să se reîncarneze*, el va străbate din nou aceleași regiuni: atmică, budică, cauzală etc, luând din fiecare niște materiale pentru a-și confectiona un veșmânt, adică un corp din ce în ce mai dens, pe măsură ce el coboară în materie. Când el ajunge în planul fizic, ca nou născut, el nu-și mai aduce aminte de nimic, nici ceea ce a suferit, nici de ceea ce s-a bucurat, nici ce a învățat. Totul se află însă acumulat în sinea sa, și într-o zi el își va reaminti, dacă va fi dispus să accepte anumite discipline, anumite

* Despre reîncarnare și legile sale, a se vedea capitolul VIII din „Omul spre victoria destinului său” (Colecția Izvor nr. 202).

reguli de viață, sub conducerea unui Maestru. Cei care reușesc să aducă la lumină, din profunzimea ființei lor, amintirea celor trăite în lumea de dincolo înaintea mult mai repede pe calea evoluției.

Din nefericire, cei mai mulți oameni sunt atât de legați de plăcerile și pasiunile pământene încât toate aceste cunoștințe, toate aceste bogății profund ascunse în ei, vor rămâne încă mult timp acolo, fără să poată beneficia de ele. Fericiti sunt cei care cunosc această realitate și cred în ea, fiindcă ei nu vor mai accepta să trăiască o viață mediocru. Zilnic, ei vor dori să avanseze, să progreseze în inteligență, în iubire, în stăpânire de sine, devenind folositori întregii omeniri.

Eu revin, însă, la esențial: credem sau nu în supraviețuirea sufletului după moarte, totul se înregistrează în noi, fără știrea noastră. Natura i-a depășit demult pe cei mai mari electroniști, ea a implantat în vârful inimii omului o bobină magnetică, de dimensiunea unui atom, care se rotește toată viața și

înregistrează totul. Când omul pleacă în lumea de dincolo, el se desprinde de corpul său fizic, dar păstrează această mică bobină. Judecătorii din înalt îl invită în tăcere să-și privească filmul vieții și el revede totul în detaliu.

Da, nimeni nu poate scăpa de această lege: totul în viață se înregistrează, trebuie să plătim în planul astral pentru fiecare încălcare de lege ce am comis-o aici, în lumea de jos, și resimțim totul cu mult mai multă intensitate fiindcă nu mai avem protecția corpului fizic. Nimic nu este mai îngrozitor decât să fii gol și vulnerabil în planul astral, pentru că gândurile, sentimentele celor vii vin direct să vă muște, să vă întepe, să vă ardă. Nu puteți scăpa de ele. Chiar și regretele și necazurile celor vii pe care i-au lăsat pe pământ sunt un chin pentru morți. Numai în momentul în care pătrundeți în planul cauzal nu vă mai poate atinge nimic, vă aflați în centrul unui cerc magic de lumină și nimeni nu îl poate trece dacă nu vreți.

Domeniul sufletului și al spiritului este cu adevărat extraordinar și fiindcă vă aflați într-o Școală Inițiatică, dacă știți să fiți răbdători, tenaci, veți învăța multe. Dar, atenție, eu trebuie să vă previn: dacă vă lăsați atrași de niște inutilități și renunțați la această bogăție spirituală pentru treburile mărunte ale vieții zilnice, când veți pleca în lumea de dincolo veți trece prin niște stări de conștiință însășimantătoare, fiindcă nu ați știut să apreciați ceea ce este pur, sacru, divin.

Îmi veți spune: „Totuși, nimic nu este grav, noi nu am asasinat pe nimeni.” Ba da, este grav, faptul de a nu aprecia latura divină nu este un semn bun pentru voi. Aceasta înseamnă că, în trecut, ați trăit într-o manieră atât de jalnică încât v-ați pregătit corpurile astral și mental complet greșit. V-ați întârziat atât de mult evoluția, încât acum vă lipsește pe undeva un element care să vă facă sensibili la lumea divină și va trebui să suferiți ca să îl câștigați.